

Trešdiena, 2016. gada 9. marta

II

(Informācija)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS PARLAMENTS

P8_TA(2016)0081

Iestāžu nolīgums par labāku likumdošanas procesu**Eiropas Parlamenta 2016. gada 9. marta lēmums par iestāžu nolīguma par labāku likumdošanas procesu noslēgšanu starp Eiropas Parlamentu, Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Komisiju (2016/2005(ACI))**

(2018/C 050/13)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Priekšsēdētāju konferences 2015. gada 16. decembra lēmumu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Eiropas Savienības Padomes un Eiropas Komisijas iestāžu nolīguma par labāku likumdošanas procesu projektu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 17. panta 1. punktu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 295. pantu,
- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu iestāžu nolīgumam par labāku regulējumu (COM(2015)0216 un tam pievienotos pielikumus),
- ņemot vērā 2010. gada 20. oktobra pamatnolīgumu par Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas attiecībām ⁽¹⁾ ("2010. gada pamatnolīgums"),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta, Eiropas Savienības Padomes un Eiropas Kopienų Komisijas 2003. gada 16. decembra iestāžu nolīgumu par labāku likumdošanas procesu ⁽²⁾ (2003. gada iestāžu nolīgums),
- ņemot vērā 2014. gada 4. februāra rezolūciju par ES tiesību aktu atbilstību un subsidiaritāti un proporcionalitāti — 19. ziņojums par tiesību aktu labāku izstrādi, 2011. gads ⁽³⁾,
- ņemot vērā 2015. gada 16. septembra rezolūciju par Komisijas 2016. gada darba programmu ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Padomes 2016. gada 18. un 19. februāra sanāksmē pieņemtos secinājumus,

⁽¹⁾ OV L 304, 20.11.2010., 47. lpp.⁽²⁾ OV C 321, 31.12.2003., 1. lpp.⁽³⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0061.⁽⁴⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0323.

Trešdiena, 2016. gada 9. marta

- ņemot vērā Reglamenta 140. panta 1. punktu,
 - ņemot vērā Konstitucionālo jautājumu komitejas ziņojumu (A8-0039/2016),
- A. tā kā Parlaments vairākkārt pieprasīja no jauna apspriest 2003. gada iestāžu nolīgumu par labāku likumdošanas procesu, lai ņemtu vērā ar Lisabonas līgumu radīto jauno likumdošanas vidi, nostiprinātu pašreizējo paraugpraksi un atjauninātu nolīgumu atbilstoši labāka likumdošanas procesa programmai;
- B. tā kā Reģionu komiteja, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja un dažādi dalībvalstu parlamenti ir izteikuši savus viedokļus par Komisijas 2015. gada 19. maija paziņojumu attiecībā uz labāku regulējumu labāku rezultātu sasniegšanai — ES programma (COM(2015)0215), iepriekšminēto Komisijas priekšlikumu iestāžu nolīgumam par labāku regulējumu vai par vienošanos, ko iestādes panāca attiecībā uz iestāžu nolīgumu par labāku likumdošanas procesu;
- C. tā kā iepriekš minētajā 2015. gada 16. septembra rezolūcijā Parlaments atzinīgi vērtēja sarunu atklāšanu nolūkā noslēgt jaunu iestāžu nolīgumu par labāku likumdošanas procesu un noteica virkni prioritāšu, jo īpaši attiecībā uz Komisijas tiesību aktu izstrādes kvalitāti, daudzgadējo un ikgadējo plānošanu, tiesību aktu projektu ietekmes novērtējuma stiprināšanu, vienādu attieksmi pret likumdošanas varas diviem atzariem visa likumdošanas procesa laikā no pieejas informācijai viedokļa, pienācīgām iestāžu konsultācijām, Komisijas rīcību, reaģējot uz Parlamenta priekšlikumiem un rekomendācijām, un katra paredzētā atsaukuma izsmelšanu pamatošanu;
- D. tā kā iestāžu sarunu oficiālā atklāšana notika 2015. gada 25. jūnijā;
- E. tā kā 2015. gada 16. decembrī Priekšsēdētāju konference ar balsu vairākumu apstiprināja pagaidu vienošanos, ko 2015. gada 8. decembrī panāca trīs iestāžu sarunvedēji attiecībā uz jaunā iestāžu nolīguma par labāku likumdošanas procesu (turpmāk — “jaunais IN”) redakciju;
- F. tā kā ar jauno IN ir iecerēts aizstāt 2003. gada iestāžu nolīgumu un 2005. gada novembra iestāžu vienoto pieeju ietekmes novērtējumam un tā kā ar jaunā IN pielikumu ir paredzēts aizstāt 2011. gada kopīgo vienošanos par deleģētajiem aktiem;
- G. tā kā saskaņā ar šā lēmuma II pielikumā izklāstīto Eiropas Parlamenta un Komisijas deklarāciju jaunais IN neskar 2010. gada pamatnolīgumu;
- H. tā kā, neskatoties uz iepriekš minēto, jaunā IN dēļ atsevišķas 2010. gada pamatnolīguma normas var tikt uzskatītas par novecojušām vai var nākties tās atjaunināt;
- I. tā kā jaunajā IN ir paredzētas papildu sarunas iestāžu starpā, jo īpaši par sadarbības praktisko norisi un informācijas apmaiņu starptautisku nolīgumu noslēgšanas sakarībā un par to LESD 290. un 291. panta piemērošanas kritērijiem, kas attiecināmi deleģētos un īstenošanos aktus;
- J. tā kā jaunā IN noslēgšanas rezultātā būs jāpielāgo atsevišķas Parlamenta Reglamenta normas, piemēram, tās, kas attiecas uz Komisijas darba programmu un aktu juridiskā pamata pārbaudi;
- K. tā kā jaunajā IN jebkurā gadījumā ir risinātas Parlamenta Konstitucionālo jautājumu komitejas galvenās raizes, kuras tā puda 2015. gada 22. aprīlā “AFCO pienesumā Eiropas Parlamenta nostājai sarunās attiecībā uz iestāžu nolīguma par labāku likumdošanas procesu pārskatīšanu”,
1. atzinīgi vērtē iestāžu starpā noslēgto nolīgumu un uzskata to par labu pamatu, uz kā izveidot un attīstīt jaunas — atklātākas un pārredzamākas — attiecības starp tām, lai nodrošinātu labāku likumdošanas procesu atbilstoši Savienības iedzīvotāju interesēm;

Trešdiena, 2016. gada 9. marta

2. labāka likumdošanas procesa sakarībā dziļi nožēlo to, ka sarunās par IN netika ievērota iedibinātā prakse, saskaņā ar kuru Eiropas Parlamentā tiek īstenota komiteju procedūra;

3. jo īpaši atzinīgi vērtē sarunu rezultātus attiecībā uz iestāžu ikgadējo un daudzgadu plānošanu, Komisijas rīcību, reaģējot uz Parlamenta likumdošanas priekšlikumiem, un tiesību aktu priekšlikumu paredzēto atsaukumu pamatošanu un konsultācijām par tiem; uzsver, ka vienošanās, kas jo īpaši attiecas uz Komisijas darba programmu, nenozīmē, ka, pamatojoties uz šo vienošanos, tiek ierobežota Parlamenta paša likumdošanas pilnvaras vai tiesības ierosināt tiesību aktus; atzinīgi vērtē vienošanos par iestāžu savstarpēju apmaiņu ar viedokļiem gadījumā, ja ir paredzēta tiesību akta juridiskā pamata grozīšana, un pauž stingru apņemšanos pretoties jebkādiem mēģinājumiem graut Eiropas Parlamenta likumdošanas pilnvaras, grozot juridisko pamatu;

4. uzsver nozīmi, kāda ir jaunā IN normām par labāka likumdošanas procesa līdzekļiem (ietekmes novērtējums, sabiedriskā apspriešanās un apspriešanās ar ieinteresētajām personām, izvērtējumi utt.), ar kuriem nodrošina informētu, visaptverošu un pārredzamu lēmumu pieņemšanas procesu un pareizi piemēro tiesību aktus, vienlaikus atzīmējot, ka ar šīm normām tiek aizsargātas likumdevēju iestāžu prerogatīvas; uzskata, ka ietekmes novērtējumam ir jābūt visaptverošam un līdzsvarotam un ka būtu cita starpā jānovērtē izmaksas, kas rodas ražotājiem, patērētājiem, darba ņēmējiem, pārvaldniekiem un ko rada vides kaitējums, ja nepieciešamie tiesību akti pieņemti netiek; ir nobažījies par to, ka nolīguma teksts, kurā ir reglamentēti ietekmes novērtējumi, nesatur pietiekami precīzas saistības trim iestādēm, veicot ietekmes novērtējumus, izvērtēt arī ietekmi uz maziem un vidējiem uzņēmumiem (MVU) un uz konkurenci; uzsver to, cik svarīgi ir ņemt vērā MVU vajadzības un tām pievērst uzmanību visos likumdošanas cikla posmos; uzsver, ka saskaņā ar Komisijas dienestu 2015. gada 19. maija darba dokumentu par labāka regulējuma pamatnostādņēm (SWD(2015)0111), ietekmes uz MVU novērtējums būtu jāiekļauj ietekmes novērtējuma ziņojumos, un aicina Komisiju sniegt papildu informāciju par šo praksi; atzinīgi vērtē mērķi uzlabot Savienības tiesību aktu ieviešanu un piemērošanu, cita starpā, labāk izstrādājot dalībvalstu pasākumus, kas nav prasīti transponējamajos Savienības tiesību aktos (pārmērīga reglamentēšana), un, kaut arī ir jāņem vērā tas, ka dalībvalstīm ir tiesības noteikt augstākus standartus, ja Savienības regulējumā ir definēti tikai minimuma standarti, vēlas, lai dalībvalstis šādus pasākumus formulētu nepārprotami un nostiprinātu rakstiskā veidā;

5. konstatē, ka tiesību aktu kopējās izmaksas var radīt ievērojamas grūtības juridiskām un fiziskām personām, uz kurām attiecas Savienības noteikumi;

6. pieņem zināšanai Komisijas pirmā priekšsēdētāja vietnieka 2015. gada 15. decembra vēstuli par tās jaunās Regulējuma kontroles padomes darbību, kuras uzdevums ir uzraudzīt Komisijas veiktā ietekmes novērtējuma kvalitāti (taču tai netiek piešķirtas veto tiesības attiecībā uz tiesību aktu priekšlikumiem, kas ir vēlētās varas atzara prerogatīva); atgādina, ka Parlaments, pieņemot 2014. gada 27. novembra rezolūciju par Komisijas izstrādāto pamatnostādņu attiecībā uz ietekmes novērtējumu pārskatīšanu un MVU testa lomu⁽¹⁾, pieprasīja, lai tiktu pilnībā nodrošināta Regulējuma kontroles padomes (bijusī "Ietekmes novērtējuma komiteja") neatkarība, cita starpā, jo īpaši garantējot to, lai padomes locekļus neietekmētu politiskas instances; šajā sakarībā uzskata, ka Regulējuma kontroles padomes izveide ir atzinīgi vērtējams pirmais solis tās neatkarības panākšanā; norāda, ka likumdošanas iestādes var veikt arī pašas savus ietekmes novērtējumus, ja tās to uzskata par nepieciešamu; atzīmē, ka ietekmes novērtējumi neaizstāj politisko lēmumu pieņemšanas procesu; uzsver, ka papildus tam jaunajā IN ir paredzēta iestāžu savstarpēja informācijas apmaiņa par paraugpraksi un metodoloģiju, kas attiecas uz ietekmes novērtējumiem, tādējādi dodot iespēju savlaicīgi pārskatīt Regulējuma kontroles padomes darbību nolūkā izstrādāt vienotu metodoloģiju;

7. atzinīgi vērtē iestāžu panākto vienošanos sadarboties pirms Komisijas darba programmas pabeigšanas, lai atjauninātu un vienkāršotu tiesību aktus un apmainītos ar viedokļiem par tiem; uzsver to, cik svarīgs ir administratīvā sloga apsekojums, par ko ir panākta vienošanās kā par instrumentu, ar kuru precīzi un pārredzami uzrauga Savienības darbību, lai novērstu un samazinātu visu veidu pārmērīgu regulējumu un administratīvo slogu, un kurā ir jāiekļauj saraksts, kas attiecas tikai uz MVU, un jānošķir slogs, ko cenšas uzlikt ar atsevišķiem Komisijas priekšlikumiem, no dalībvalstu aktu radītā sloga; norāda uz to, ka, iestādēm cieši sadarbojoties savā starpā, katrā atsevišķā gadījumā ir rūpīgi jāizvērtē tas, vai ir praktiski iespējams un vēlams noteikt mērķus samazināt slogu noteiktās nozarēs, un ka galvenā vēriba tajā pašā laikā ir

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P8_TA(2014)0069

Trešdiena, 2016. gada 9. marta

jāpievērš tiesību aktu kvalitātei, nemazinot attiecīgos Savienības standartus; cer, ka Komisija regulāri ierosinās tiesību aktu atsaukšanu gadījumos, kad šāda atsaukšanas ir uzskatāma par vajadzīgu; šajā sakarībā atzinīgi vērtē to, ka trīs iestādes ir piekritušas, ka, veicot ietekmes novērtējumus, būtu jāizvērtē arī priekšlikumu ietekme uz administratīvo slogu, jo īpaši attiecībā uz MVU uzlikto slogu; atzīst, ka pienācīgi izstrādāti un pieņemti Savienības tiesību akti var samazināt MVU uzlikto slogu, aizstājot 28 atšķirīgus normatīvos kopumus ar vienu iekšējo tirgu reglamentējošu normatīvo kopumu;

8. uzskata, ka pamatā attiecībā uz deleģētajiem un īstenošanas aktiem ir rasts līdzsvarots risinājums, ar ko nodrošina pārredzamību un likumdošanas iestāžu vienlīdzību, taču norāda uz vajadzību ātri panākt vienošanos par pienācīgiem deleģēto un īstenošanas aktu nošķiršanas kritērijiem un ātru visu pamataktu saskaņošanu ar Lisabonas līguma ieviesto juridisko regulējumu;

9. atzīst, ka pasākumi, kas ir noteikti nolīgumā un ar kuriem uzlabo viedokļu un informācijas apmaiņu starp Parlamentu un Padomi kā starp likumdošanas iestādēm, ir uzskatāmi par progresīvu soli; tomēr uzskata, ka šie pasākumi būtu jāpilnveido, it sevišķi, ja runa ir par savstarpēju piekļuvi informācijai un savstarpēju dalību sanāksmēs, lai visa likumdošanas procesa laikā panāktu patiesu likumdošanas iestāžu līdzsvaru un vienādu attieksmi vienai pret otru un garantētu iestāžu savstarpēji atklātas sadarbības principa ievērošanu; brīdina par to, ka neoficiālā apmaiņa ar viedokļiem, par ko ir panākta vienošanās, nedrīkstētu pāraugt jaunā iestāžu nepārredzamā sarunu formātā;

10. atgādina, ka ar LESD tiek ieviesta parastā likumdošanas procedūra trijos lasījumos; norāda, ka gadījumos, kad Parlaments un Padome likumdošanas procesā pilnībā izmanto savas prerogatīvas, standarta procedūrai ir jābūt otrā lasījuma nolīgumiem, savukārt pirmā lasījuma nolīgumi būtu jāizmanto tikai tad, kad ir pieņemts pamatots un nepārprotams lēmums par pirmā lasījuma nolīgumiem kā likumdošanas procedūru;

11. atzinīgi vērtē apņemšanos nodrošināt likumdošanas procedūru pārredzamību, taču uzsver vajadzību pēc konkrētākām normām un līdzekļiem, kā to panākt — it īpaši attiecībā uz pirmā lasījuma nolīgumu izmantošanu;

12. papildus tam uzskata, ka būtu labāk jāizmanto politiskā dialoga ar dalībvalstu parlamentiem norises kārtība; šajā sakarībā uzsver, ka valstu parlamentiem ar Lisabonas līgumu ir noteikta nozīmīga loma, un izceļ to, ka līdztekus darbam, ko šie parlamenti veic, uzraugot subsidiaritātes un proporcionalitātes principu ievērošanu, tie var sniegt un sniegt pozitīvu ieguldījumu politiskajā dialogā; mudina labāk izmantot Līgumos paredzētos un spēkā esošos subsidiaritātes un proporcionalitātes mehānismus; uzsver vajadzību nodrošināt lielāku elastīgumu tā astoņu nedēļu termiņa ievērošanā, kura laikā dalībvalstu parlamentiem ir jāsniedz pamatots atzinums par subsidiaritātes principa pārkāpšanu;

13. prasa visaptveroši izvērtēt ietekmi, kāda jaunajam IN būs uz 2010. gada pamatnolīgumu un citiem ar to saistītiem iestāžu nolīgumiem, ielāgojot vajadzību aizsargāt Eiropas Parlamenta nostāju un prerogatīvas un vienkāršot to daudzo vienošanos arhitektūru, ar kurām reglamentē iestāžu attiecības;

14. uzskata, ka minētā vienkāršošana būtu jāīsteno pēc tam, kad ir rasti visi jaunā IN pilnīgas īstenošanas praktiskie risinājumi, pēc kā iestādes varētu izvērtēt arī to, vai ir jāveic pielāgojumi, vadoties pēc jaunā IN un ņemot vērā līdz tam brīdim jaunā IN īstenošanā gūto pieredzi;

15. uzsver to, cik svarīgi ir pienācīgi īstenot jauno IN un nodrošināt to, lai jaunajā IN noteiktās saistības un termiņi tiktu ievēroti;

16. norāda, ka no tehniskā un/vai politiskā viedokļa, ir jāveic turpmākās darbības jo īpaši attiecībā uz šādiem jautājumiem, aktīvi piedaloties visām Parlamenta komitejām, kurām ir attiecīgā pieredze, un izmantojot šo pieredzi:

— plānošana (2010. gada pamatnolīguma un Parlamenta Reglamenta tehniskā pārskatīšana);

Trešdiena, 2016. gada 9. marta

- aktu juridiskā pamata pārbaude (Reglamenta pārskatīšana nolūkā iekļaut vienošanos par trīspusējo apmaiņu ar viedokļiem);
 - Komisijas veikts izvērtējums par to, kā tiek piemērotas iepriekš minētās labāka regulējuma pamatnostādnes un cik efektīvi darbojas jaunizveidotā Regulējuma kontroles padome, jo īpaši, lai saskaņā ar 6. punktu pārliecinātos par to, vai tā darbojas neatkarīgi un vai tās locekļus neietekmē politiskās iestādes;
 - likumdošanas procesa pārredzamība un koordinācija (tostarp pienācīga pirmā un otrā lasījuma procedūru izmantošana, praktiska rakstura risinājumi, kā apmainīties ar viedokļiem, dalīties informācijā un salīdzināt laika grafikus, nodrošināt pārredzamību trīspusējo sarunu ietvaros, izstrādāt platformas un līdzekļus nolūkā izveidot kopīgas datubāzes par likumdošanas dokumentu virzību, sniegt informāciju dalībvalstu parlamentiem, un praktiski sadarbības un apmaiņas ar informāciju risinājumi, kā risināt sarunas par starptautiskiem nolīgumiem un kā šos nolīgumus noslēgt);
 - Regulējuma kontroles padomes izvērtējums un iespējama uzraudzība attiecībā uz to, cik neatkarīgi tā veic savu kontroles funkciju un cik objektīvi tā sniedz padomus par attiecīgajiem ietekmes novērtējumiem;
 - Parlamenta vēlme, ka Komisija saskaņā ar jaunā IN attiecīgajām normām pēc iespējas ātrāk iesniegs priekšlikumu par mērķu noteikšanu, ja tas ir iespējams, attiecībā uz sloga samazināšanu galvenajās nozarēs un nodrošinās tiesību normās noteikto mērķu sasniegšanu;
 - funkcionālas un tiesiskas saskaņas nodrošināšana starp jauno IN un sadarbības nolīgumiem no Savienības pamadomdevēju struktūru viedokļa;
 - deleģētie un īstenošanas akti, pamatojoties uz Parlamenta 2014. gada 25. februāra rezolūciju par pasākumiem, kas veikti saistībā ar likumdošanas pilnvaru deleģēšanu un dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru piemērošanu ⁽¹⁾, (sarunas par deleģēto un īstenošanas aktu nošķiršanas kritērijiem, deleģēto aktu reģistra izveide un pirms Lisabonas līguma spēkā bijušo aktu pilnīga koriģēšana);
 - Savienības tiesību aktu īstenošana un piemērošana (dalībvalstu paziņojuma par direktīvas transponēšanu pārbaude un katra tāda dalībvalstu pasākuma pārbaude, kurā ir noteikts stingrāks regulējums par to, ka ir paredzēts Savienības tiesībās, (pārmērīga reglamentēšana));
17. apstiprina šim lēmumam pievienotajā I pielikumā iekļauto nolīguma projektu;
 18. apstiprina Parlamenta un Komisijas deklarāciju, kas iekļauta šim lēmumam pievienotajā II pielikumā;
 19. prasa tā kompetentajai komitejai noskaidrot apmēru, kādā jaunā IN īstenošanas nolūkā ir jāveic Reglamenta grozījumi, vai tas ir jāinterpretē un vai ir jāmaina Parlamenta ieražas, pārvaldība un saziņas veidi ar citām iestādēm;
 20. uzdod priekšsēdētājam jauno IN parakstīt kopā ar Padomes priekšsēdētāju un Komisijas priekšsēdētāju un nodrošināt tā publicēšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*;
 21. uzdod priekšsēdētājam šo lēmumu kopā ar pielikumiem informēšanas nolūkā nosūtīt Padomei un Komisijai.

⁽¹⁾ Pieņemtie teksti, P7_TA(2014)0127.

Trešdiena, 2016. gada 9. marta

I PIELIKUMS

Iestāžu nolīgums par labāku likumdošanas procesu Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome un Eiropas Komisija

(Šā pielikuma teksts šeit nav iekļauts, jo tas atbilst Iestāžu nolīgumam kā tas, kas tika publicēts OV L 123, 12.5.2016., 1. lpp.)

Trešdiena, 2016. gada 9. marta

II PIELIKUMS**EIROPAS PARLAMENTA UN KOMISIJAS PAZIŅOJUMS SAISTĪBĀ AR IESTĀŽU NOLĪGUMA PAR LABĀKU LIKUMDOŠANAS PROCESU PIENĒMŠANU**

Eiropas Parlaments un Komisija uzskata, ka šis nolīgums atspoguļo līdzsvaru starp Eiropas Parlamentu, Padomi un Komisiju un šo iestāžu attiecīgo kompetenci, kā noteikts Līgumos.

Tas neskar 2010. gada 20. oktobra Pamatnolīgumu par Eiropas Parlamenta un Eiropas Komisijas attiecībām ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ OV L 304, 20.11.2010., 47. lpp.